

שאין מתכוין הגוי להמשיך לא היו המשכה כמו שכתוב בחוספות רבינו פרץ. ואל תתמה על מה אין אנו מקפידים אם נוגע הגוי בענבים הדרכים אפילו הם כבר נגיגית דהא ע"כ שייך למיכר טפי על ידי ¹²³⁴⁵⁶⁷גת שהיא סתומה וכו'. כלומר אע"ג דלא נאסר היין שנגח דריכת הגוי מעל ידי מגע דקודם המשכה ע"כ:

ב גת שהיא סתומה ומלאה דלא שייך בה המשכה וירד

ממנה יין וחרצנים ביחד וכו'. שם (טו:) אהא דמתן (נה:) ירד לנור מה שצנור אסור והשאר מותר אמר רב הונא לא שנו אלא שלא החזיר גרגותני לגת אבל החזיר גרגותני לגת אסור ופירש רש"י גרגותני הוא סל גדול שקשור צניור והיין יורד מן הצניור לחוכו ומתכוין לנור כדי לסמן היין מן החרצנים והוגים: אסור. אף מה שנגח. וכחז הרא"ש (סי' ג) ואע"ג דרב הונא קאמר כיון שהתחיל לימשך נעשה יין ג' ואם כן אפילו בלא החזרת גרגותני הגת שהגוי דורך בה אסורה רב הונא

דהכא כמשנה ראשונה אמרה למילתיה ואשמעינן אע"ג דאין על מה שנגח תורת יין ליאסר צמגע גוי מכל מקום נאסר הוא צמערונת ונפקא מינה למשנה אחרונה גת פקוקה ומלאה וכן כתב הר"ן (כה:) ד"ה גרסינן צמגרא אמר רב הונא (נא:) בשם הראב"ד (טו:) ד"ה שפסחו לנור דנפקא מינה לדידן אליבא דמשנה אחרונה גת פקוקה ומלאה שלא נמשך גת כלל אף ע"פ שאין עליו תורת יין ליאסר צמגע גוי מכל מקום צמערונת יין של אסור הוא נאסר: וכתב עוד הרא"ש אהא דרב הונא ועוד נראה דרב הונא דהכא קאי שפיר אמרנה אחרונה ולא נאסר יין שנגח צמגעה שנמשכו ענבים ויין ביחד לגרגותני ומשם היין לצנור כי הדבר דומה ללוקח ענבים ויין ביחד מן הגת ונתנו למקום אחר ומשם נמשך היין מן הענבים דדבר צנור הוא שאין מה שנגח נקרא יין בשביל שנמשך יין מאותו מקום

אלא טיפות יין של אסור אמרינן דלוחן טיפות נבלעין בחור גוף החרצנים והזגין ורבינן עליו ומבטלינן לטיפות יין של אסור: **ע"ה** הצנור שנתן לו העירון לשחות והיה צנור שהוא שער ונמצא שהוא יין ולא שחה כי אם מעט נראה דאם שחה ולא בלע כגון שפלט לחוך אין עליו חטא אבל בלע הרי נהנה מאיסור דרנן ומאחר ששוגג היה מתענה יום אחד ודיו וכיוצא בזה ראיתי מרבתי שהורו כך להתענות יום אחד ומו לא מידי מנחם צהר"ר פינחס מ"ץ ואני המעתיק שמעתי שהורה מהר"ר ישראל ממפרור"ק הלכה למעשה להתענות חמשה ימים כנגד חמש פעמים דכתיב גפן צפרשת שר המשקים מנאחתי: **דין** דיו שנעשה ציין של גוים כחצני למעלה בסוף סימן ק"ד:

והשאלה [י] הויה מלמיה דרב הונא כפשיטה דין נא] שנגרגותני נאסר צמגע גוי כי התחיל לימשך או משום כח הגוי לפירוש רש"י וסבר רב הונא דלנוק אינו חיבור ע"כ: **ומ"ש** רבינו בשם ספר התרומה. כן כתבו שם החוספות (טו:) ד"ה אהל וכן כתב הר"ן (כה:) סוף ד"ה גרסינן צמגרא אמר רב הונא (נא:) בשם הראב"ד (טו:) ד"ה שפסחו לנור דנפקא מינה לדידן אליבא דמשנה אחרונה גת פקוקה ומלאה שלא נמשך גת כלל אף ע"פ שאין עליו תורת יין ליאסר צמגע גוי מכל מקום צמערונת יין של אסור הוא נאסר: **וכתב** עוד הרא"ש אהא דרב הונא ועוד נראה דרב הונא דהכא קאי שפיר אמרנה אחרונה ולא נאסר יין שנגח צמגעה שנמשכו ענבים ויין ביחד לגרגותני ומשם היין לצנור כי הדבר דומה ללוקח ענבים ויין ביחד מן הגת ונתנו למקום אחר ומשם נמשך היין מן הענבים דדבר צנור הוא שאין מה שנגח נקרא יין בשביל שנמשך יין מאותו מקום

בג כתב המרדכי גריש פסחים (סי' תקלד) אהא דלמרינן התם (א) חמלו של גוי עושה לו מחילה פסק ראב"ה (פסחים סי' תלו) דהיכא דמונה חצית של יין נסך עם חציות כשרים דלריך לעשות היכרא דלא דילי אינשי מיניה:

כדנב) כתב הרי"ש (סי' רנה) דאגואה ארדיינטי של גוים אסור בהנאה כיון עצמו וכן כתב בספר ארחות חיים (סי' נה הל' י"ג אות ד):

פרישה

(מו) גת שהיא סתומה ומלאה דלא שייך בה המשכה. פירושו כתבתי בסמוך (אות מה): (מח) וירד ממנה יין וחרצנים ביחד לתוך גרגותני וכו'. פירוש שירד ממנה קודם שהיתה מלאה וירד ממנה כל מה שהיה צמוכה ואח"כ סתמה ומלאה והוא הדין דהוי מני למימר שלקח ממקום אחר יין ללול ועירב לחוכו ולא בא להשמיענו כאן אלא שנאסר מה שנגח על ידי תערובת זה ששופכין לחוכו שהוא דבר הנאסר כבר ועיין דרישה שם פרשתינו ענין אחר: (מט) נאסר מה שבגת משום תערובת יין שבס"ש שנתערבו בו. אין להקשות ולהוי בטל בשמים הא כתב רבינו לעיל סימן ז"ח (קנה:) דאפילו מין צמנו בטל דיש לומר דשאני יין נסך דחמיר ואפילו נקחם יינם אע"ג דלקמן בסיומן קל"ד (ריש הסימן) כתב רבינו דקחם

חדושי הגהות

[י] ביאור דברים אלו עיין גמ"א ח"ק י"ב:

הגהות והערות

[ג] הב"ח על הגליון שם הגיה נעשה יין "נסך" ואם כן בלא החזרת גרגותני "לגת" שהגוי וכו': [נא] ברא"ש לפנינו הנוסח דביין "שבגיגית" ושבגרגותני נאסר ועיי' בפלפולא חריפתא שם על הרא"ש אות ו בהגהות הב"ח אות ג: